κουστουμάρω

κουστουμάρω κ. **κουστουμαρίζω** κ. **κοστουμάρω** κ. **κοστουμαρίζω,** ρ. [<κουστούμι + κατάλ. -άρω], (ιδίως για άντρα) ντύνω κάποιον με κουστούμι: «πήρε το γιο του και τον πήγε σ' ένα κατάστημα για να του κουστουμάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας